

HARP
SANAT

KAN ÇİÇEKLERİ
Savaş Yücel

KAN ÇİÇEKLERİ

Harp Sanat©

www.harsanat.com

harsanat@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Özgür Türkoğlu

Editör: Rana Alpöz

Son Okuma: Özgür Türkoğlu

Mizanpaj: Yusuf Efe

Kapak Tasarım: Yusuf Efe

1. Basım, İstanbul, Nisan 2026

ISBN: 978-625-5717-07-8

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Harp Sanat Yayınevi tarafından baskıya hazırlanan
eserlerin hukuki sorumluluğu tamamen yazara aittir.

Savaş Yücel

İÇİNDEKİLER

HARP SANAT YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI.....	7
TEŞEKKÜR.....	11
ÖN SÖZ.....	13
İLK BEŞ DAKİKA VE BİR ÖMÜR	17
BİZ KİMİZ?.....	23
KAN GRUBUM “B” İMİŞ	29
KAN ÇİÇEKLERİ.....	35
DAĞDA KURT, SORGUDA KUZU	41
KURT PUSLU HAVAYI SEVER	55
PUSU	61
BİR PİLOTUN AĞZINDAN GÜNEYDOĞU	69
SURİYELİ	75
KOMUTAN ÜZÜLÜRSE BİZ KAN AĞLARIZ.....	83
KÖPEĞİM BOĞAÇ	87
YÜRÜMEKLE YOLLAR AŞINMAZ.....	97
BİR GENERALİ VURDUK DEDİRTMEM.....	111
DERE YATAĞI.....	115
AHMET’İN ŞEHADETİ	123
SU	129
ŞEHİTLERİM.....	137
MEHMETÇİĞİN NAMUSU.....	141
SİYAHKAYA DESTANI.....	149
SİYAHKAYA	157
TABİP ASTEĞMENİN CESARETİ.....	159

BAYRAK VE İNANÇ.....	165
KOMUTANLIK.....	171
NAMUSUMUZU GERİ ALDIK.....	177
BENİMLE ŞEHİT OLMAK İSTEYEN VAR MI?.....	193
BABAM ŞEHİT Mİ OLDU?.....	205
PKK'LILARIN SAKLANDIĞI MAĞARADA BULUNAN YAZI.....	211

HARP SANAT YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI

Harp Sanat Yayınevi, şanlı Silahlı Kuvvetlerimizde yıllarca görev yapmış olan emekli bir subay tarafından ülkemizdeki askerî tarih çalışmalarına katkı sağlamak için 2021 yılında kurulmuştur. Bilimin ışığını rehber edinen Yayınevimiz, Atatürkçü bir çizgide, bağımsız yayıncılık faaliyetlerinde bulunmayı temel ilke edinmiştir. Yayınevimiz, yayımlayacağı nitelikli eserlerle ülkemizde askerî tarih alanında hissedilen eksikliği gidermeyi amaçlamaktadır.

Bilindiği üzere toplumların tarihi incelendiğinde askerlikle ilgili hususların siyasi, sosyal ve kültürel alanlara doğrudan veya dolaylı etkilerinden söz edildiği görülmektedir. Bu etkilerin tespit ve değerlendirmesinin, günümüze ve hatta geleceğe bakan yönlerinin ortaya konulmasının fert ve devlet ölçeğindeki gelişime önemli katkılar sağlayacağı üzerinde durulmaktadır.

Sosyal bilimlerde askerî konulara ağırlık veren çalışmalar, Birinci Dünya Savaşı sonrasında önem kazanmaya başlamıştır. Zamanla genel tarih araştırmaları içinde kendine özgü bir anlayışa dönüşerek askerî tarih adı altında toplanan bu alandaki çalışmalar, Batı'da XXI. yüzyılda büyük bir hız kazanmışsa da Türkçe literatürde ne yazık ki henüz arzu edilen seviyeye ulaşamamıştır.

Karakter ve kültür kodlarımızda var olan askerliğe ve ona dair çalışmalara ivme kazandırılarak bu alandaki eksikliğin nitelikli eserlerle giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Aksi hâlde bu boş-

luğun akademik olmayan, ideolojik birtakım amaçlarla, bilgi ve belgeye dayanmayan yorumlarla ve popülist eserlerle doldurulması başka sorunları da beraberinde getirecek, ortak tarih bilincinin oluşumuna zarar verebilecektir.

Yayınevi olarak bu bilinçle, imkânlarımız nispetinde faydalı çalışmalar ortaya koymayı arzu ediyoruz. Bu alandaki akademisyen ve yazarlarla koordineli çalışmalar yürüterek akademik, tarafsız ve güvenilir kaynaklardan oluşan yerli ve yabancı nitelikli eserlerle okuru buluşturmak istiyoruz. Kuramsal kaynaklardan edebî eserlere kadar geniş bir yelpazede yapacağımız yayınlarla, askerliği meslek olarak benimseyenlerin yanında askerî tarihe ilgi duyan herkese hitap eden akademik ve edebî eserler ile başvuru koleksiyonu oluşturmaya çaba sarf edeceğiz.

Tarihin tozlu raflarında unutulmaya yüz tutmuş, sandıklarında kilitli kalan hatıraların, yazma eserlerin, baskısı tükenmiş kitapların; Yükseköğretim kurumlarında büyük emekler verilerek hazırlandıktan sonra atıl kalan değerli çalışmaların gün yüzüne çıkarılması için atacağımız adımlarla, bu türdeki yayınların ve disiplinler arası müşterek akademik çalışmaların artmasında teşvik edici bir rol üstlenmek istiyoruz.

Askerlik mesleğinin ilgi sahası içinde önemli bir yer tutan yönetim, liderlik, strateji ve organizasyon konularıyla yeni modellere ilham verecek çalışmaları okurla buluşturmayı da hedefliyoruz.

Askerî geleneklerin oluşturulması, geliştirilmesi ve sürdürülmesi amacıyla özellikle tarihe mal olmuş komutan ve stratejistlerin düşünce ve tecrübelerinin sonraki nesillere aktarılmasına hizmet edecek biyografi ve hatıratlarının yanında tenkit ve kritiklerini yayınlamayı amaçlıyoruz.

Harp tarihinin konuları dışında kalan ancak yazarı veya işlediği konu itibarıyla daha çok sosyal tarihin ve edebiyatın alanına giren eserlerin yayınlanmasının da önemli bir boşluğu dolduracağına inanıyoruz.

Her safhasını akademik bir titizlikle takip edeceğimiz, editörlük çalışmalarına önem vereceğimiz yayınlarımızda Türk Dil Kurumunun *Yazım Kılavuzu*'nda belirtilen esaslar çerçevesinde hareket edeceğiz.

Faydalı olabilmek niyet ve gayretiyle...

TEŞEKKÜR

Bu kitapta, siz kıymetli Türk halkıyla ikinci kez buluşuyoruz. Yazdığım ilk kitap *Biz Kınalı Bacaksızlar: Güneydoğu Gazileri* sizlerden çok olumlu eleştiri ve beğeniler aldı. Bu cesaretle ve bölgede görev yapan fedakâr insanların teşvikiyle ikinci kitabım *Kan Çiçekleri*'ni yayımlamayı üzerime düşen bir sorumluluk olarak hissettim.

Kan Çiçekleri, sıcak bölgede, olağanüstü şartlarda, bazen de imkânsızlıklar içinde görev yapmış her rütbeden insanın Güneydoğu'da yaşadığı olayları ve bölgede karşılaştığı zorlukları anlatmaktadır. İki yıla yakın süren çalışma sonucunda, hiçbir ticari kaygı taşımadan, amatör bir ruhla yazdığım *Kan Çiçekleri* bölgede görev yapmış askerlerin yaşantısından bazı kesitlerin, onların manevi dünyasının, sevinçlerinin, toplumdaki ve devletten beklentilerinin, geleceğe nasıl baktıklarının, hayata nasıl bağlandıklarının ve bazı acılarının yansımalarıdır.

Bu kitabın yazımında bölgede görev yapan birçok kişiden destek gördüm. Özellikle bazı komutanlarım ve kader arkadaşlarım yazılar ve kaynak konusunda bana değerli katkılarda bulundular.

Benden manevi olarak desteğini hiçbir zaman esirgemeyen; hayatımın anlamları oğullarım Oğuz Rıza Yücel ve Yağız Efe Yücel'e, GBİAD Başkanı Zeynep Nazan Soyer'e, ağabeylerim Hakan Evrensel'e ve Oktay Yıldırım'a, gazi kardeşim Yüksel Yurtsal'a ve Adil Ali Kukul'a, filografi sanatçısı gazi kardeşim Recep Yavuz'a, tüm Yücel ve Çağlar aileleri üyelerine, Ayşen Avşar'a, Ankara İl Sağlık Müdürü kıymetli dostum Dr. Ali Niyazi Kurtcebe'ye Gaze-

teciler Cemiyeti Başkanı Sayın Nazmi Bilgin'e, biz gazilere emeği geçen tüm beyaz önlüklülere teşekkürü borç bilirim.

Teşvik ve emeklerinden dolayı gazi arkadaşlarıma, ismini yazmadığım tüm dostlarıma, bu kitabı okuyacak siz değerli okurlara, en önemlisi Güneydoğu'da şehit ve gazi olan kahraman askerlerimizle, ayrıca bölgede görev yapmış ve hâlâ yapmakta olan tüm fedakâr TSK, Emniyet ve kamu personeline şükranlarımı sunuyorum. Son olarak eserin basımını gerçekleştiren Harp Sanat Yayınevinin yönetici ve çalışanlarına teşekkür ederim.

Gazi Savaş Yücel
Eylül 2026, Ankara

ÖN SÖZ

Bir milletin, cephede savaşan evlatları dünyayı hayretler içinde bırakan kahramanlıklar yaratmışsa, hiç şüphe yok ki o milletin yalnızca cephede savaşan erleri değil beşik sallayan anaları, okul çağındaki evlatları ve aksakallı ihtiyarları, sonuç olarak bütünü kahramandır. Bütünü kahraman olan bir milletin fertlerini ismen ayırt etmek, kahramanlıklarını sayabilmek ise imkânsızdır. İşte onların hepsini tek bir adla bağrına basmak için Türk Milleti, adları ayırt edilemeyen evlatlarının hepsine birden bir sevgi nişanesi, kendisini savaş alanlarında tanıyan düşmanları ise bir saygı nişanesi olarak “Mehmetçik” demiştir. Mehmetçik, bütün Türk ordusunun sembolüdür. Mehmetçik, bir isim değil bir fikirdir, bir idealdir.

Mehmetçik cesaret ve kahramanlıkta aslan gibidir. Onun için en büyük rütbe şehitlik, sonra gaziliktir. O, askerlik şerefini ve Türklüğün yüceliğini öz varlığının çok üzerinde tutar. Onda askerlik duygusu beşikte başlar. Fedakârlığı, hak için, yurdu ve ulusu için her şeyi, gaziliği, şehitliği göze almayı bebekken kendisine söylenen ninnilerden öğrenmiştir. O, silahının, milletin kutsal emaneti olduğunu bilir.

Tarihte Türk'ten başka hangi millet evlatlarını askere, yani bizce kutsal olan peygamber ocağına davulla zurnayla gönderir. Ve gönderirken de arkasından “Haydi oğlum git, ya gazi ol ya şehit.” diye uğurlar. Biz Türklerden başka hangi millet evladını şehit mertebesiyle ebedi istirahatgâhına yollarken Türk Bayrağına sarılı tabutunun yanında “Vatan sağ olsun.,” “Bir oğlum var o da vatana feda olsun.” der.

Mehmetçik, tarih boyunca işte böyle zaferden zafere, alevden bir sel gibi akıp gitmiş ve geçtiği her yerde uygarlık, asalet, adalet izleri bırakarak yeni ülkelere doğru ilerlemiş ve bazen de kendi yurdunu, özgürlüğünü, bağımsızlığını ve şerefini savunmak zorunda kalmıştır. Tarihin her sayfasında, onun örnek zaferini bulmak ve görmek mümkündür. Bu zaferler, Mehmetçiğin kanı ve canı pahasına milli şeref ve namusu uğruna yazılmış bulunmaktadır.

Mehmetçiği anlatmak kitaplara ve sözlere sığmaz. Dünyanın bildiği ve takdir ettiği gibi savaşta Mehmetçik hisseden, duyan varlık hâlinden çıkar, düşmanını ezen, yakan, kavuran bir ateş kütlesi olur ve yurdunun masum topraklarına göz diken düşmanı yok eder. Onu çelikten pençeleriyle ezer. Mehmetçiğin manevi varlığında mertlik, doğruluk, büyüklerine saygı, küçüklerine sevgi, komutanlarına itaat ve bağlılık, cesaret, kahramanlık, fedakârlık, tevazu ve yurt sevgisi bütünleşmiştir.

Tarihe baktığımızda ecdadımız 1914 yılında Çanakkale’de yedi düvele karşı muazzam bir savunma savaşı vermiştir. Bu savaşta 250 bin yiğit şehit olmuştur. Ulu önder Atatürk o gün cephede yaşananları, Türk askerinin vatanı için Şehitliğe koşuşunu ve bu makamı ne derece arzuladığını şöyle anlatıyor:

“Elerimiz siperlere yerleşmiş, bir elinde silah diğer elinde Kur’an, düşmanı bekliyor. Ön cephedekiler kahramanca çarpışarak şehit oluyor, arka siperlerde bekleyen askerler hiç tereddüt etmeden ön cepheye koşarak gözü önünde şehit olan arkadaşının yerini alıyor ve az sonra kendisinin de şehit olacağını çok iyi biliyor. Ama en ufak bir korku ve yeis yok. Biraz sonra o da şehit oluyor.”

Bu anı, Türk milletinin maneviyatını ve vatanı için gözünü kırpmadan ölüme koşuşunu çok iyi anlatıyor. Evet, Türk milletinin inancında “Şehit nurlanmış, gazi onurlanmış askerdir.” Şehitlik peygamberlikten sonra en yüce mertebedir. Biz bunu bilir, bunu

söyleriz. Çok iyi bildiğimiz bir şey daha vardır, o da *vatan sevgisi*’dir. Unutmayalım ki her Türk asker doğar ve asker olarak ölür. Gerçek bir Türk iseniz, bir kere asker oldunuz mu bu, ruhunuza işler ve bir daha çıkmaz. O ruh, ancak sizinle beraber mezara gider. Bugün hiç kuşkusuz Mehmetçik aynı ruhla ve sonsuz vatan sevgisiyle senelerdir Güneydoğu’da görev yapmakta, hain ve kalles terör örgütü karşısında canını ortaya koyarak kahramanlıklar yaratmaktadır.

Bu kitap, Güneydoğu’nun farklı bölgelerinde “Vatan sana canım feda” ruhuyla görev yapan, vatanın bölünmez bütünlüğü ve Türk bayrağının her daim sınırlarımız üstünde özgürce dalgalanması uğruna yaz – kış demeden, imkânsız nedir bilmeden, sevdiklerinden uzakta fedakârca mücadele eden farklı rütbelerdeki askerlerin yaşamış olduğu hikâyelerden derlenerek yazılmıştır.

Olaylar yaşanmış ve gerçektir, güvenlik amacı ile bölge ve kişi isimleri değiştirilmiştir. Fotoğraflar olayları yaşayan kişilere ait değildir, hikâyeleri pekiştirmek amacı ile kullanılmıştır. İlk kitabım *Biz Kımalı Bacaksızlar*’da olduğu gibi bu kitabı da aziz şehitlerimize, kahraman gazilerimize, bölgede fedakârca görev yapmış ve yapmakta olan Aslan Yürekli Mehmetçiğimize ithaf ediyorum.

Gazi Savaş Yücel

İLK BEŞ DAKİKA VE BİR ÖMÜR

“... ili kırsalında teröristlerin dur ihtarına ateşle karşılık vermesi sonucu çıkan çatışmada ... güvenlik görevlisi şehit oldu.”

Ya da “... ilinde devriye görevini yerine getiren aracına açılan ateş sonucu ... güvenlik görevlisi şehit oldu.”

Ya da “... ili kırsalında teröristlerce döşenen mayının patlaması sonucu ... asker yaralandı.”

Bu, nasıl başlar biliyor musunuz?

Hava o kadar sıcaktır ki, beyninizdeki sıvının buharlaşıp uçtuğunu düşünürsünüz. Oluştığı anda kuruyup giden ter damlacıklarından geriye kalan tuzlar, yüzünüzün ve hatta elbisenizin her yanını kaplamıştır.

Elinizin içindeki ter, yüzünüzdeki gibi kolay kurumadığı için tüfeğinizin metal kısmı avucunuzda vıcık vıcık oynar. Terle ıslanan çeliğin kokusu avucunuzun içine ve elinizi sürdüğünüz her yere siner.

Önünüzde yürüyen adamın, ayağının kuru toprakla her temas edişinde çıkan toz, ağzınızın kupkuru olmasına ve zor nefes almanıza sebep olur. Sırt çantanızın askı kayışları yüzünden omuzlarınızı hissetmezsiniz. Künt ağrıları ancak çantayı sırtınızdan çıkardığınızda fark edersiniz. Üzerine bastığınız her taştan, her ottan ve ayağınızın kaplayabildiği her yeryüzü parçasından çıkan sesi duyarsınız.

Yürüdüğünüz yerdeki her ağustos böceğinin sesini, dallardaki kuşları, yüzünüzün etrafında ürkütücü devriye uçuşları yapan

arılardan kanat seslerini, ağzınıza ve yüzünüze ya da herhangi bir yerinizdeki küçük yaraların üzerine konmaya çalışan sineklerin vızıltılarını, ayağınızı bastığınız yerden havalanan yeşilçekirgenin küçücük cüssesine rağmen çıkardığı tok kanat sesini en ince ayrıntısına kadar duyarsınız.

Sonra kendi teçhizatınızın ve önünüzdeki arkadaşınızın ve arkanızdaki arkadaşınızın teçhizatlarının çıkardığı düzensiz seslerin her birini ayrı ayrı duyarsınız. Ve aynı anda önünüzdeki arkadaşınızın nefes alışlarını duyarsınız, öksürmesini ve hapşırmasını da duyarsınız. Telsizinizden çıkan seslerin ve cızırtıların her biri ayrı ayrı katılır bu senfoniye.

Ter ve tozun birleşmesinden oluşan kaygan çamur, postalın içindeki ayağınızı kaplamıştır, çoraplar önce su toplayıp sonra patlayan yerlere adeta bir deri gibi yapışmıştır. En çok yapmak istediğiniz şey ayaklarınızı yıkayıp çoraplarınızı değiştirmektir. Ama bu çok büyük bir lükstür o anda.

Çünkü...

Çünkü hangi çalının dibinde, hangi kayanın arkasında sizi beklediğini bilmediğiniz ihaneti arayıp bulmanız ve yok etmeniz gerekmektedir. Bütün masumların hayatı ve huzuru size emanet diye, öğretmenler bayrak direğine asılmasın diye, kundaktaki bebekler kurşunlanmasın diye, binlerce yıllık emanete hanel gelmesin diye kahpeliliği ve ihaneti yok etmeniz gerekmektedir.

Çünkü bunun için bayrağınız, silahınız, namusunuz ve şerefiniz üzerine yemin etmişsinizdir. Çünkü önemli olan ayağınız değil, ülkeniz, bayrağınız ve onurunuzdur. İşte bu yüzden lükstür ayak yıkamak, çorap değiştirmek. İşte bu yüzden senfoniye dönüşmüştür bütün o düzensiz sesler güruhu.

Sonra...

Sonra birden tüm sesler kesilir, bıçağın dalı kestiği gibi, ma-

kasın kâğıdı, pensenin bir hoparlörün kablosunu kestiği gibi... Bir anda... Kuşların sesleri, arıların ve sineklerin vızıltıları, çekirgenin kanat sesleri, hepsi bir anda biter.

Gözlerinizi açtığınızda önünüzdeki arkadaşınızı değil, gökyüzünü görürsünüz, yere düşmüş olduğunuzu anlamamız birkaç saniye sürer. Tek hissettiğiniz kesif bir barut ve yanık et kokusudur, yüzünüzün toprak parçalarıyla kaplandığını fark edersiniz, temizlemek için çalışmazsınız.

Arkadaşlarınızın bağırarak koşuşturduğunu görür ama kulağınızdaki çınlama ve uğultudan seslerini duyamazsınız. Sesleri yavaş yavaş duymaya başladığınızda ayağa kalkmaya çalışırsınız ama başaramazsınız. Yine birkaç saniye sonra arkadaşlarınızın sesleri arasında “mayın” kelimesini ayırt eder ve kalkmaya çalıştığınızda ayağınızdaki yoğun ağrıyı fark edersiniz.

Ayağınız yoktur ama yine de ağrıdığını hissedersiniz. Ne olduğunu anlamak için baktığınızda parçalanmış pantolonunuzun ve kopmuş ayağınızın farkına varırsınız. İşte her şey o anda başlar. Avazınız çıktığı kadar bağırırsınız. Sonra nefesiniz biter. Sonra yeniden nefes alırsınız ve yeniden bağırmaya başlırsınız. Sonra yine nefesiniz biter ve yeniden ve yeniden ve yeniden...

Yanınıza ilk gelen arkadaşınız size, “Fazla bir şey yok, sadece küçük bir yara!” gibi telkinlerde bulunur. Ama siz, arkadaşınız konuşurken de helikopterle hastaneye götürülürken de artık bir ayağınızın olmadığını bilirsiniz. Hep bir soru çınlar kafanızın içinde: “Neden ben? Neden ben? Neden ben?”

Hastanede geçen aylar, tedavi ve terapilerle geçen yıllar sonunda, diz kapağınızın on iki santim altından takılı olan ve her akşam yatarken veya banyoya girerken çıkarıp kenara koyduğunuz takma bacak artık bir uzvunuz olmuştur. Ama bunun önemi yoktur çünkü bu fedakârlığınız sayesinde vatan var olacaktır. Sizin bir baca-

ğınızın ne önemi vardır ki?! Artık koşamayacak olmanızın, yazın herkes gibi havuza, denize giremeyecek olmanızın da hiç önemi yoktur. Yeter ki vatan sağ olsun.

Sonra birilerinin, sizin ödediğiniz vergilerle Fransız televizyonlarında, uğruna yarım kaldığımız vatan hudutlarını hiçe sayan programlara finansman sağladığını okursunuz. Aynı dillerin bundan pişmanlık duymadıklarını söylediklerini de okursunuz. Pamuklar'ı, Dinkler'i okursunuz; Bizans çocuğuyum, diyenleri duyar, Ali Kemaller'e tanık olursunuz, "koçlar gibi satanları" görürsünüz.

Türk bayrağının yakıldığını görürsünüz. Başlarına çuvaldar geçirilip aşağılanarak elleri arkalarından bağlanan Türk askerlerini görürsünüz. Bu aşağılanmaya cevap verecek tankların motor seslerini, helikopterlerin kanat seslerini, piyadelerin intikam yeminlerini duymayı beklersiniz ama duyamazsınız.

Onun yerine hainlerin cesetlerinin üstüne örtülen çaputlara "bayrak" diyenleri görürsünüz, "Uçaklarını çek!", "Valiyi çek!" diyen başkanları ve karşılarında kekeleyen riyaseti görürsünüz. Bu da yetmez, Türk askerlerinin kendi mahkemeleriniz tarafından "çete" diye suçlandığını, yargılandığını görürsünüz.

Yok, yok bu da yetmez. Askere, polise, öğretmene ateş eden; yol kesip soygun yapan, köy yakan, okul yıkan, mayın döşeyen teröristlere sadece "Ben bir şey yapmadım." demelerinin esas kabul edilerek "suçsuz" sıfatıyla bakıldığını görürsünüz. Susanları, konuşması gerektiği hâlde susanları görürsünüz, konuşanlar her konuştuğunda, kekeleyenler her kekeleydiğinde ve susanlar her sustuğunda siz yeniden vurulursunuz, yeniden ölürsünüz her defasında.

Gövdenezden toprağa akan o kan, bu defa içinize akar, inandıklarınıza, uğruna savaşarak kendi kanınızı akıtmak pahasına tertemiz tuttuğunuz değerlerinize akar. Sizin kaya arkalarında, çalı diplerinde aradığınız ihanet gelir aklınıza, o mayınları yerleştiren

eller gelir. Sorgulamaya başlarsınız. "Biz bu ihaneti doğru yerde mi aradık, kuyruğunda dolaştığımız yılanın başı, hep gözümüzün önünde miydi yoksa?" diye sorarsınız kendinize.

Onlara verilen maaşın sizin vergilerinizle ödenmesini içinize sindiremezsiniz, uykularınız kaçar, neden bu vatani sizin kadar sevmediklerini düşünürsünüz. "Bu vatan onların da vatani değil mi? Onlar da tıpkı benim gibi namusları ve şerefleri üstüne yemin etmedi mi?" diye sorarsınız kendi kendinize. Sinirlenirsiniz, üzülürsünüz, on beş yaşında bir askerî okul öğrencisi iken her adımda söylediğiniz, beyninize ve yüreğinize naksettiğiniz sözler gelir aklınıza: "Vatan sana canım feda!"

Artık değişen hayatınızın ilk beş dakikası işte böyle başlayacak, geri kalanı da böyle devam edecektir. Son nefesinize kadar savaşacaksınız ihanetle, her şeye ve herkese rağmen, bu yolda ölene ya da bu ihaneti bitirene kadar.

"Siz" diyorum, çünkü bu vatan için bedel ödeyen insanların neler yaşadığını, neler hissettiğini, size rağmen ve sizin için neler yaptıklarını, neler yapabileceklerini bilin istiyorum. Okuduğunuz ya da televizyonda duyduğunuzdan daha fazladır yaşananlar.

Yani aslında gazetelerin iç sayfalarındaki minicik karelerde okuduğunuz "... ili kırsalında teröristlerce döşenen mayının patlaması sonucu bir güvenlik görevlisi yaralandı!" haberi aslında o kadar da kısa değildir. Daha okuduğunuz gazetenin arka sayfasına geçerken unuttuğunuz, falanca mankenin otel odası maceralarına ya da uyuşturucu komasından ölen oğluna "şehit" deyip Türk bayrağı örten kadının haberine ayırdığınızdan daha uzun zaman ayırmadığınız bu küçük haber, birileri için bir ömür boyu sürecek ve asla unutulmayacaktır.

Siz unuttuktan sonra da başka birileri, "Ne için?" dendiğinden "vatan için" diyecekleri fedakârlıklarını size rağmen yapmaya